

24. Εἰς Ἑστίαν

Ἑστίη, ἧ τε ἄνακτος Ἐπόλλωνος ἑκάτοιο
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερόν δόμον ἀμφιπολεύεις,
 αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
 ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐν' ἔρχεο θυμὸν ἔχουσα
 σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῆ. 5

25. Εἰς Μούσας καὶ Ἐπόλλωνα

Μουσάων ἄρχωμαι Ἐπόλλωνός τε Διός τε·
 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἐπόλλωνος
 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος ὄν τινα Μοῦσαι
 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῆ. 5
 Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδῆν·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

26. Εἰς Διόνυσον

Κισσοκόμην Διόνυσον ἐπίβρομον ἄρχομ' αἰδεῖν
 Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 ὄν τρέφον ἡὔκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
 δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
 Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἑκητι 5
 ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους
 κισσῶ καὶ δάφνη πεπυκασμένος· αἰ δ' ἅμ' ἔποντο
 νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην. 10
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
 δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,
 ἐκ δ' αὖθ' ὥράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

27. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν αἰδῶ χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
 παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον ἰοχέαιραν
 αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἐπόλλωνος,